

[Kammersgaard.]

den Affattelse, som Landstinget har givet Lovforslagets § 7 i Kapitlet om Lægens Pligter. Imidlertid er Udvalget enig i at udtale sin Tro til, at den danske Lægestand, hvad ogsaa Lægeforeningens Tilslutning til Bestemmelsen i § 14 synes at bekræfte, først og fremmest vil have den enkelte syge Borgers Tarv for Øje i Henseende til hurtigst mulig Lægehjælp.

Jeg skal hermed tillade mig paa hele Udvalgets Vegne at anbefale Lovforslaget til Vedtagelse uforandret.

Julin: Den højtærede Indenrigsminister udtalte ved dette Lovforslags første Behandling her i Tinget:

„Det er indlysende, at man ved Behandlingen af et Lovforslag som dette, der berører saa mange sarte Omraader, i og for sig vilde kunne blive ved at diskutere smaa Enkeltheder i det uendelige. Landstinget og Folketinget kunde saamænd udmærket godt blive ved at spille Bold med det en halv Snes Aar endnu, der vilde stadig kunne være et eller andet lille Punkt, hvor der kunde være Tvivl om, hvorvidt den ene Opfattelse nu lige akkurat var den rigtige, eller den anden var det.“

Jeg er ikke uenig med den højtærede Minister i denne Betragtning, og jeg tager denne Udtalelse af Ministeren som et Udtryk for, at han er af den Opfattelse, at der klæber forskellige Mangler ved Lovforslaget.

Ministeren fraraadede jo imidlertid ved første Behandling at gøre et Forsøg paa at rette disse Mangler og sluttede sine Udtalelser med følgende:

„Jeg tror, Lovforslaget nu er, som vi bør vedtage det, og jeg vil meget indtrængende henstille til Folketinget at vedtage det i den Skikkelse, hvori det foreligger.“

Flertallet i Udvalget har under Behandlingen af Lovforslaget været sindet at være Ministeren følgagtigt, og det har ikke været muligt at finde Sangbund for at gennemføre selv den mindste Ændring. Fra mit Partis Side kunde vi nok have ønsket at stille saadanne, men som Forholdet laa, maatte vi anse dette for ganske formaalsløst og har derfor undladt det.

I Løbet af faa Dage vil vel saa den første danske Lægeansvarlighedslov være en Kendsgerning. Vi maa saa haabe, at Lægerne, Kiropraktorerne og de saakaldte Kvaksalvere paa en skønsom Maade maa udnytte de Rettigheder, Loven yder dem, og at de med et godt Sind maa gaa ind under

de Pligter og det Ansvar, som Loven foreskriver. Vi maa tillige haabe, at Myndighederne maa fortolke Loven paa en skønning Maade, alt efter Lovens Aand og Mening. Jeg kan kun være tilfreds med de Udtalelser, som Ordføreren fremsatte, fordi disse i det hele og store giver Udtryk for mit Partis Stilling i denne Sag, og jeg skal slutte med at udtale, at som Forholdene nu engang ligger, skal jeg paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til Vedtagelse her i Tinget.

Bindslev: Det foreliggende Forslag fremtræder jo uændret, fremlægges i den Skikkelse, hvori det blev vedtaget af Landstinget, og da Lovforslaget i den Form, det nu har faaet, i væsentlig Grad er præget af de Synspunkter, som er fremherskende inden for mit Parti, er der for mig intet videre at gøre end at udtale Tilfredshed med, at Lovforslaget har faaet denne Skikkelse, og udtale Haabet om, at Loven maa komme til at virke efter sin Hensigt i vort Samfund.

Jensen (Gørding): Jeg skal ikke nærmere drøfte det foreliggende Lovforslags enkelte Bestemmelser, efter at det nu er lykkedes i det nedsatte Udvalg at naa til en enstemmig Indstilling om det af det høje Landsting enstemmigt vedtagne Lovforslag. Det er nemlig ogsaa min Overbevisning, at den Form, som Lovforslaget nu har faaet, maa siges at svare i nogen Maade til den Indstilling, Befolkningen har over for de Problemer, Lovforslaget behandler.

Der er selvfølgelig mange Enkeltheder, jeg kunde have ønsket anderledes; navnlig kunde jeg have ønsket, at vort Folk, saavel i Over- som i Underklassen, var naaet saa langt frem i aandelig Kultur, at Problemet de kloge Mænd og Koner kunde tages af Dagsordenen. Desværre er det ikke saa. I Nutiden, hvor der i vort Folk som andetsteds synes at være en voksende Tro paa det ubegribelige paa alle andre Omraader, kan man vel heller ikke forlange, at man paa det lægevidenskabelige Omraade skal afsvørge Troen paa kloge Mænd og Koner.

Ogsaa i dette høje Ting har disse jo Tilhængere i langt de fleste Partier, ogsaa i mit. Med dyb Beklagelse finder jeg imellem disse ogsaa Venstres Ordfører i denne Sag, det ærede Medlem Hr. Julin. Det er saa meget beklageligere, som det ærede Medlem jo endog er Ungdomsopdrager. Man havde vel Grund til at vente, at det ærede Medlem havde underkastet Proble-